

STAROSTA ZGIERSKI
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
Kancelaria Sejmiku

Data wpływu: 29-04-2025

Ilość załączników:

Podpis przyjmującego: nr. 172

STAROSTA ZGIERSKI

95-100 Zgierz, ul. Sadowa 6a
tel. (42) 288 81 00, fax (42) 719 08 16

starostwo@powiat.zgierz.pl, www.powiat.zgierz.pl

OS.6150.24.2025.KF/3

STAROSTA ZGIERSKI
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
BIURO PODAWCZE (2)

Data wpływu: 29-04-2025 Godzina wpływu: 8-13

Ilość załączników:

Podpis przyjmującego:

29.04.2025

Zgierz, dn. 23 kwietnia 2025 r.

Pani Małgorzata Grabarczyk
Przewodnicząca Sejmiku Województwa Łódzkiego
al. Józefa Piłsudskiego 8
90-051 Łódź

Szanowna Pani Przewodnicząca,

W nawiązaniu do wniosku Starosty Zgierskiego z dnia 25 marca 2025 r. (znak: OS.6150.24.2025.KF/1), dotyczącego podjęcia przez Sejmik Województwa Łódzkiego uchwały w sprawie ograniczenia populacji zwierząt łownych stanowiących nadzwyczajne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia, występujących na terenie powiatu zgierskiego, w szczególności na terenie Gminy Miasto Zgierz, Gminy Zgierz oraz Gminy Aleksandrów Łódzki, a także w odpowiedzi na pismo Pana Artura Bagieńskiego – Członka Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 08 kwietnia 2025 r. (znak: RRII.7131.11.2025.SW), pragnę zauważyć, że złożony ww. wniosek dotyczył ograniczenia populacji zwierząt łownych stanowiących nadzwyczajne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia. Dlatego też nie można zgodzić się z argumentacją podnoszoną przez Członka Zarządu Województwa Łódzkiego w ww. piśmie, że to nadleśniczy oraz starosta poprzez podjęcie działań wynikających z art. 45 ustawy z dnia 13 października 1995 r. *prawo łowieckie* (t. j. Dz. U. z 2023r., poz. 1082 z późn. zm.), mogą ograniczyć populację tych zwierząt, aby wyeliminować nadzwyczajne zagrożenie dla życia, zdrowia lub gospodarki człowieka, powodowane przez dzikie zwierzęta.

Istotnie art. 45 ust.1 ustawy Prawo łowieckie, przypisuje zadania nadleśniczemu, który działając z upoważnienia dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, po zasięgnięciu opinii Polskiego Związku Łowieckiego wydaje decyzję administracyjną, nakazującą dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego wykonanie odłowu lub odstrzału redukcyjnego zwierzyny. Jednak ww. działanie nadleśniczego ma zastosowanie w przypadku nadmiernego zagęszczenia zwierzyny, które zagraża trwałości lasów. Z zagrożeniem trwałości lasów mamy do czynienia wówczas, gdy wzrost liczebności zwierzyny łownej, której głównym miejscem bytowania są ekosystemy leśne, dostarczające pokarm i schronienie tym zwierzętom, powoduje określone konsekwencje przyrodnicze i gospodarcze, zakłócając lub uniemożliwiając prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej. Zatem, gdy nadmierna populacja zwierzyny powoduje szkody leśne np. niszczenie drzew i upraw leśnych, co zagraża trwałości lasów, wówczas nadleśniczy korzystając z art. 45 ust.1 ustawy Prawo łowieckie, może nakazać dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego wykonanie odłowu lub odstrzału redukcyjnego zwierzyny. Dodatkowo jeżeli dzierżawca obwodu łowieckiego nie realizuje rocznego planu łowieckiego w zakresie pozyskania zwierzyny, nadleśniczy działający z upoważnienia dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe w trybie art. 45 ust.2 ww. ustawy, wydaje postanowienie o zastosowaniu odstrzału zastępczego zwierzyny, według zasad określonych w umowie dzierżawy obwodu łowieckiego. Jednak wskazane wyżej zadania nadleśniczego, dotyczą redukcji populacji zwierzyny, ale

w odniesieniu do zagrożenia trwałości lasów. **Działania te nie mogą być podejmowane w celu ograniczenia populacji zwierząt łownych stanowiących nadzwyczajne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia.**

Podobnie sytuacja wygląda w odniesieniu do zadań starosty, wynikających z art. 45 ust.3 ustawy Prawo łowieckie, kiedy to starosta, wydaje decyzję na odtów lub ostrzał dzikiej zwierzyny. Jednak decyzja ta może być wydana tylko w przypadku szczególnego zagrożenia w prawidłowym funkcjonowaniu obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej, powodowanego przez zwierzynę łowną. **Zatem działania starosty nie mogą być podejmowane w celu ograniczenia populacji zwierząt łownych stanowiących nadzwyczajne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi.**

W tym miejscu chcę podkreślić, że Starosta Zgierski realizuje i będzie realizował ciążyący na nim obowiązek wynikający z art. 45 ust.3 ustawy Prawo łowieckie. Przypomnę również, że administracje w zakresie łowiectwa sprawuje samorząd województwa jako zadanie z zakresu administracji rządowej. Zaś orzecznictwo sądów administracyjnych w ostatnim czasie prezentuje jednolity pogląd, że zadanie starosty, o którym mowa wyżej jest zadaniem zleconym. W tej sytuacji zadania starosty określone w art. 45 ust. 3 prawa łowieckiego powinny być finansowane z dotacji celowej z budżetu państwa zgodnie z art. 49 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. *o dochodach jednostek samorządu terytorialnego* (Dz.U. z 2024 r. poz. 1572).

Bez względu na powyższe, aby skutecznie reagować w sytuacji nadzwyczajnego zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia, powodowanego przez dzikie zwierzęta występujące na terenie powiatu zgierskiego, w szczególności na terenie Gminy Miasto Zgierz, Gminy Zgierz oraz Gminy Aleksandrów Łódzki, jedynym możliwym działaniem w ocenie Starosty Zgierskiego jest podjęcie w trybie art. 33a ust.1 i ust.2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. *o ochronie zwierząt* (t. j. Dz.U. z 2023r., poz. 1580 z późn. zm.), stosownej uchwały przez Sejmik Województwa Łódzkiego, w celu ograniczenia populacji zwierząt. Członek Zarządu Województwa Łódzkiego w ww. piśmie powołuje się na wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 11 kwietnia 2018 r. (sygn: II SA/Go 103/18), który wskazuje że pod pojęciem nadzwyczajnego zagrożenia dla życia, zdrowia, gospodarki człowieka, użytym w art. 33a ustawy o ochronie zwierząt, należy rozumieć m.in. realne niebezpieczeństwo wyrządzenia szkody w rozmiarze znacząco odbiegającej od dotychczas wyrządzanej na danym terenie przez zwierzynę wolno żyjącą, będącą następstwem np. wzrostu jej populacji, w sposób uniemożliwiający sprawowanie nad tym kontrolę w ramach prowadzenia racjonalnej gospodarki. Rodzi się jednak pytanie kiedy zagrożenie powodowane przez dzikie zwierzęta w sposób drastyczny odbiega od zwykłego zagrożenia, aby zaistniała podstawa do podjęcia przez sejmik uchwały w celu eliminacji populacji. Czy zagrożeniem tzw. zwykłym jest wysokie ryzyko utraty zdrowia przez człowieka na skutek zaatakowania przez dzikie zwierzę, bytujące na terenie miasta lub na skutek wypadku drogowego z udziałem tego zwierzęcia, a zagrożeniem nadzwyczajnym (pozwalającym podjęcie przez sejmik uchwały) będzie sytuacja gdy człowiek na skutek ww. zdarzeń poniesie śmierć?

Problem związany z występowaniem zwierzyny łownej na terenach zurbanizowanych powiatu zgierskiego narasta, dlatego też zwracam się z do Pani Przewodniczącej prośbą o pilne podjęcie przez Sejmik Województwa Łódzkiego uchwały w sprawie ograniczenia populacji zwierząt łownych, stanowiących nadzwyczajne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia, występujących na terenie powiatu zgierskiego, w szczególności na terenie Gminy Miasto Zgierz, Gminy Zgierz oraz Gminy Aleksandrów Łódzki. Jeszcze raz podkreślam,

że na przestrzeni ostatniego roku na terenie powiatu zgierskiego doszło do **ok. 240 zdarzeń** z udziałem dzikiej zwierzyny, z czego **ok. 100 zdarzeń** miało miejsce na terenie Gminy Miasto Zgierz, **ok. 60 zdarzeń** na terenie Gminy Zgierz oraz **ok. 50 zdarzeń** na terenie Gminy Aleksandrów Łódzki. Zgodnie z art. 33a ust.2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. *o ochronie zwierząt*, przed podjęciem uchwały określającej miejsce, warunki, czas i sposoby ograniczenia populacji zwierząt, sejmik województwa zasięga opinii regionalnej rady ochrony przyrody, organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt oraz Polskiego Związku Łowieckiego. Dlatego też zwracam się z prośbą o dalsze procedowanie złożonego przez mnie wniosku i poddanie go opiniowaniu przez powołane do tego instytucje m.in regionalną radę ochrony przyrody oraz Polski Związek Łowiecki, aby to te organy oceniły, czy masowa populacja zwierząt łownych tj. dzików i saren, występująca na terenie ww. gmin, powoduje nadzwyczajne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia.

Przypomnę, że Sejmik Województwa Łódzkiego podejmował już takie uchwały (Uchwała XX/302/20 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 15 września 2020 r.; Uchwała Nr LII/930/14 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 30 września 2014 r., czy też Uchwała XXII/418/12 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 27 marca 2012 r.). Również sejmiki innych województw na terenie naszego kraju podejmują takie uchwały (Uchwała II/33/2024 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 24 maja 2024; Uchwała VIII/152/2019 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 15 lipca 2019 r.; Uchwała XV/239/2016 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 10 marca 2016 r., czy Uchwała Nr 183/13 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 25 listopada 2013 r.).

Istotnie Starosta Zgierski w roku 2023 występował do Sejmiku Województwa Łódzkiego z wnioskiem o podjęcie uchwały w celu ograniczenia populacji zwierząt łownych stwarzających nadzwyczajne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia, występujących na terenie powiatu zgierskiego. Jednak Sejmik Województwa Łódzkiego uchwałą nr LVIII/661/23 z dnia 27 czerwca 2023 r. uznał wniosek za bezzasadny. Fakt, że Starosta Zgierski ponownie występuje z takim wnioskiem świadczy o tym, że powiat zgierski jest dotknięty problemem nadmiernej populacji zwierząt łownych (głównie dzików) i problem ten narasta. Dlatego też nadal podtrzymuję stanowisko, aby Sejmik Województwa Łódzkiego rozważył podjęcie stosownej uchwały w celu ograniczenia populacji dzikich zwierząt na terenie powiatu zgierskiego. Oczywiście zdajemy sobie sprawę, że dzikie zwierzęta jako żywy element przyrody winien podlegać ochronie - w tym ochronie życia. Dlatego wszelkie działania związane z redukcją populacji winy być prowadzone w sposób racjonalny. Jednak w sytuacji drastycznego zwiększenia populacji dzikich zwierząt, które stanowią nadzwyczajne zagrożenie dla życia, zdrowia lub gospodarki człowieka, należy podjąć działania dopuszczone prawem.

Dziś nie mamy już czasu na upatrywanie przyczyn zwiększenia populacji dzikiej zwierzyny, bo tych przyczyn jest bardzo wiele. Dziś musimy podejmować skuteczne działania, aby chronić naszych mieszkańców przed realnym zagrożeniem utraty życia lub zdrowia.

Biorąc powyższe pod uwagę, podtrzymuję wniosek z dnia 25 marca 2025 r. (znak: OS.6150.24.2025.KF/1) oraz zwracam się do Pani Przewodniczącej o rozpatrzenie tego wniosku i podjęcie stosownej uchwały przez Sejmik Województwa Łódzkiego.

Z poważaniem

STAROSTA ZGIERSKI

Iwona Dąbek

